

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Универзитета у Београду – Факултета политичких наука је на седници одржаној 31. марта 2022. године, сходно Закону о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192 од 01. 07. 2016, 195. од 22. 09. 2016, бр. 197. од 20. 03. 2017, бр. 199. од 16. 10. 2017. и бр. 203. од 21. 05. 2018. године), формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима за избор ванредовног професора за ужу научну област Студије рода у саставу: проф. др Ђорђе Павићевић, редовни професор Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, проф. др Драгица Вујадиновић, редовна професорка Универзитета у Београду – Правног факултета, и др Адриана Захаријевић, виша научна сарадница Универзитета у Београду – Института за филозофију и друштвену теорију.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, једног ванредног професора за ужу научну област **Студије рода**. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови* бр. 986 од 11. маја 2022. године. На оглас се пријавила једна кандидаткиња: др Катарина Лончаревић.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета Комисија је након увида у поднету документацију констатовала да кандидаткиња испуњава услове утврђене Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, односно конкурсом.

Кандидаткиња др **Катарина Лончаревић** приложила је следећу документацију:

- Биографију
- Оверен препис дипломе основних академских студија (дипломирани филозоф)
- Оверен препис дипломе магистра политичких наука
- Оверен препис дипломе доктора политичких наука
- Фотокопију личне карте
- Потписану Изјаву о изворности
- Списак научних и стручних радова објављених након избора у последње звање
- Списак научних и стручних радова објављених у периоду пре избора у последње звање
- Објављене радове у штампаном облику
- Сву пратећу документацију која је тражена обавезним и изборним условима који су дефинисани Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду укључујући статистичке извештаје о вредновању педагошког рада наставника Универзитета у Београду за период од избора у последње звање, списак докторских и мастер радова где је била чланица комисије или менторка у изради рада и другу обимну документацију која се тиче испуњавања изборних услова прописаних Правилником.

У складу са поднетом документацијом Комисија је констатовала да др Катарина Лончаревић испуњава услове наведене у конкурсу.

1. Биографски подаци о кандидаткињи

Др Катарина Лончаревић је рођена [REDACTED] године у [REDACTED]. У Београду је завршила основну школу Свети Сава и Пету гимназију са одличним успехом. Дипломирала је на Одељењу за филозофију Филозофског факултета Универзитета у Београду 2005. године са просечном оценом 9.89. Мастер студије је завршила у САД 2009. године, на Одељењу за женске студије и студије рода Универзитета Ратгерс, а затим је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2010. године завршила магистарске студије. Обе дипломе је стекла са највишим просеком. Докторирала је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду 2016. године.

На Факултету политичких наука кандидаткиња је ангажована од 2010. године, прво као демонстраторка-сарадница у настави на предметима из области Студија рода (2010 до 2011. године), затим као истраживачица сарадница (2011 до 2015. године), као

асистенткиња на предметима из уже научне области Студије рода (2015 до 2017. године), и као доценткиња (од септембра 2017. године) на предметима из уже научне области Студије рода.

Од избора у звање доценткиње, кандидаткиња предаје на основним, мастер и докторским академским студијама на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. На основним академским студијама, др Лончаревић предаје на предметима *Студије рода* и *Заштита деце у миграцијама*. На мастер академским студијама, кандидаткиња предаје на предметима *Историја феминистичких политичких идеја, Методологија и епистемологија истраживања рода, Политике родне равноправности, и Савремене теорије родних идентитета*. Током академске 2017/2018. године, кандидаткиња је предавала и на предмету *Род, тело и сексуалност* на мастер академским студијама. На докторским академским студијама, кандидаткиња је ангажована на предмету *Теорије и политике рода*.

Кандидаткиња је гостујућа предавачица на семинару из Социјалне антропологије у истраживачкој станици Петница (у периоду после избора у звање доценткиње, кандидаткиња је држала наставу 18. маја 2019 и 6. јуна 2019. године, на теме: *Историја феминизма, Историја феминистичког покрета у Југославији, Појмови пола и рода, Тело и сексуалност, Фукоова генеалогичка сексуалности*).

Кандидаткиња је била и гостујућа предавачица на предмету *Теорија, активизам и културне/уметничке праксе: феминистичка штампа у Србији 1990-их и 2000-их година* (Докторске академске студије филологије Филолошког факултета Универзитета у Београду, летњи семестар 2017/2018. године). Теме предавања: *Феминистичко академско издаваштво и феминистичка научна и академска периодика*.

На Факултету политичких наука Универзитета у Београду, др Лончаревић је ангажована у следећим активностима:

- чланица Савета Факултета политичких наука (од академске 2018/2019. године до данас);
- руководитељка програма Мастер академских студија политикологије – Студије рода (од академске 2018/2019. године до данас);
- чланица Научно-стручног савета Центра за студије културе (од децембра 2019. године до данас);
- руководитељка Центра за студије рода и политике (од марта 2020. године до данас);
- чланица Научно-стручног савета Центра за истраживања у социјалној политици и социјалном раду (од јуна 2021. године до данас);

- чланица Комисије за усклађивање Правилника о понашању запослених у вези са превенцијом и заштитом од сексуалног узнемиравања и уцењивања студената и студенткиња Универзитета у Београду – Факултета политичких наука са Правилником о спречавању и заштити од сексуалног узнемиравања на Универзитету у Београду (од 20. октобра 2021. до 30. новембра 2021. године);
- чланица Дисциплинске комисије за дисциплинску одговорност студената Универзитета у Београду – Факултета политичких наука (од новембра 2021. године до данас);
- Повереница за равноправност за спровођење Правилника о спречавању и заштити од сексуалног узнемиравања и уцењивања на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука (од 12. јануара 2022. до данас).

Кандидаткиња је била у организационим и научним одборима следећих научних конференција:

- организаторка и чланица програмског одбора научне конференције националног значаја *Неко је рекао феминизам? Феминистичка теорија у Србији данас* (у организацији Института за филозофију и друштвену теорију и Факултета политичких наука Универзитета у Београду, у Београду, од 8. до 11. фебруара 2018. године)
- чланица програмског одбора научне конференције од националног значаја *Ксенија Атанасијевић: о мени ће говорити моја дела* (одржане у Београду, на Институту друштвених наука, 2. октобар 2019. године);
- координаторка тематске целине на научној конференцији од међународног значаја (тематска целина: *Believing / Moralising / Reasoning*) у оквиру *10th European Feminist Research Conference* (одржане на Универзитету у Гетингену, од 12. до 15. септембра 2018. године).

Др Лончаревић је главна и одговорна уредница истакнутог националног научног часописа *Генеро* (ISSN 1451-2203, eISSN 2620-181X) од 2017. године до данас. Чланица је уређивачког одбора међународног научног часописа *Social Epistemology* (ISSN 0269-1728; eISSN: 1464-5297) од јула 2020. године до данас. Рецензенткиња је научних часописа: *Годишњак Факултета политичких наука* (2018. и 2019. године), *СМ: Communication and Media* (2018, 2019. и 2021. године), *Гласник Етнографског института САНУ* (2019), *Belgrade Philosophical Annual* (2019), *Критика: часопис за филозофију и теорију друштва* (2020), *European Journal of Women's Studies* (2020 и 2021), *Social Epistemology* (2021), *Filozofska istraživanja* (2021), и *Slavia Meridionalis* (2022).

Кандидаткиња је чланица научних и стручних удружења: *The International Association of Women Philosophers* (од 2016. године до данас), *ATGENDER – The European Association for Gender Research, Education and Documentation* (од 2011. године до данас), и Скупштине *Удружења за политичке науке* (од 2018. године до данас). Чланица је управног одбора међународног удружења *ATGENDER – The European Association for Gender Research, Education and Documentation* (од 2017. године до данас), и била је копредседница управног одбора исте организације (од маја 2019 до јула 2021. године).

2. Обавезни услови

Достављени научни радови

2.1 Списак објављених радова пре избора у звање за које се бира

До избора у звање доценткиње, кандидаткиња др Катарина Лончаревић је објавила следеће радове:

1. Lončarević, Katarina. 2005. „Da li je jezik urođen?” *Filozofski godišnjak* 18: 87–140.
2. Lončarević, Katarina. 2006. „Status epistemološkog istraživanja u feminističkoj teoriji u svetu i Srbiji.” *Genero* 8/9: 37–43.
3. Lončarević, Katarina, i Jelena Višnjić. 2010. *Solidarnost i feministička politika*. Beograd: Grupa za promociju ženskih političkih prava Glas razlike. ISBN 978-86-906165-4-1
4. Lončarević, Katarina, i Adriana Zaharijević. 2011. *Osmi mart: istorija jednog "praznika"*. Beograd: Ženski informaciono-dokumentacioni centar (ŽINDOK). ISBN 978-86-88753-00-5
5. Lončarević, Katarina, i Jelena Višnjić. 2011. *Politike reprezentacije LGBTTIQ populacije u medijima Srbije*. Beograd: Labris, 2011. ISBN 978-86-86509-11-6
6. Lončarević, Katarina. 2011. „Liberalni feminizam u 20. veku.” U *Uvod u rodne teorije*, uredile Ivana Milojević i Slobodanka Markov, 127–137. Novi Sad: Mediterran Publishing. ISBN 978-86-86689-64-1
7. Blagojević, Jelisaveta, i Katarina Lončarević. 2011. „Postmoderni feminizam.” U *Uvod u rodne teorije*, uredile Ivana Milojević i Slobodanka Markov, 203–214. Novi Sad: Mediterran Publishing. ISBN 978-86-86689-64-1
8. Lončarević, Katarina. 2012. „Globalizacija, žene i feminizam: globalno sestrinstvo vs. strateško sestrinstvo.” U *Neko je rekao feminizam?*, uredila Adriana Zaharijević, 423–433. Sarajevo: Sarajevski otvoreni centar, Fondacija Hajnrih Bel, Fondacija Cure. ISBN 978-9958-577-03-1
9. Zaharijević, Adriana, Katarina Lončarević. 2012. „Žene kroz istoriju, feminizam kroz istoriju.” U *Neko je rekao feminizam? Kako je feminizam uticao na žene u 21. veku*, ur. Adriana Zaharijević, 523–553. Sarajevo: Sarajevski otvoreni centar, Fondacija Hajnrih Bel (ured u BiH), Fondacija Cure. ISBN 978-9958-577-03-1

10. Lončarević, Katarina. 2012. „Feministička epistemologija: nastanak, razvoj i ključni problemi.” *Godišnjak Fakulteta političkih nauka* VI(7): 41–59.
11. Loncarevic, Katarina, and Dasa Duhacek. 2012. „Ksenija Atanasijevic.” In *Vrouwelijke filosofen: Een historisch overzicht*, edited by C. Ceton, I. v.d. Burg, A. Halsema, V. Vasterling, and K. Vintages, 363–368. Amsterdam: Uitgeverij Atlas. ISBN 978-90-450-0768-7
12. Loncarevic, Katarina. 2012. “Embracing the ‘Paradox’: (Re)Thinking and (Re)Imagining the Relationship between Equality and Difference in Feminist Political Theory.” In Book of Abstract for the 8th European Feminist Research Conference entitled The Politics of Location Revisited: Gender@2012, p. 101. Budapest: Department of gender studies, Central European University and AtGender, The European association for gender research, education and documentation, Asszisztencia Kft. ISBN 978-963-88981-1-1
13. Duhaček, Daša, Katarina Lončarević, ur. 2012. *Kultura, rod, građanski status*. Beograd: Centar za studije roda i politike, Fakultet političkih nauka. ISBN 978-86-84031-60-2
14. Loncarevic, Katarina. 2013. “Gender Studies at University of Belgrade: Chasing the Impossible?”. *2013 ATGENDER Spring Conference*, 64–65. ATGENDER, Swedish Secretariat for Gender Research, University of Gothenburg.
15. Loncarevic, Katarina. 2013. “Retracing feminist philosophy in Yugoslavia: The case of Ksenija Atanasijevic”. *Philosophy as Inquiry and Way of Life : XXIII World Congress of Philosophy*, 416. International Federation of Philosophical Societies and Greek Philosophical Society. ISBN 978-618-80986-0-2
16. Lončarević, Katarina. 2013. „Foucault's Genealogy As Epistemology.” *Belgrade Philosophical Annual* 26: 75–96. <https://doi.org/10.5937/BPA1326065L>
17. Lončarević, Katarina. 2013. „Šta se događa kada se sretnu feminizam i izdavaštvo?” – Centar za ženske studije i njegova izdavačka delatnost.” U *Feminističke kritičke intervencije: pogled na naslijeđe, dekoloniziranje, prelaženje*, uredile Biljana Kašić, Jelena Petrović, Sandra Prlenda, i Svetlana Slapšak, 142–149. Zagreb: Centar za ženske studije. ISBN 978-953-6955-43-5 (Исти рад је објављен и на енглеском језику: Lončarević, Katarina. 2013. “‘What Happens When Feminism and Publishing Meet?’ - Center for Women’s Studies and Its Publishing Activity.” In *Feminist Critical Interventions: Thinking Heritage, Decolonising, Crossings*, edited by Biljana Kašić, Jelena Petrović, Sandra Prlenda, and Svetlana Slapšak, 142–150. Ljubljana, Zagreb, Belgrade: Red Athena University Press; Zagreb: Centre for Women's Studies. ISBN 978-953-6955-44-2)
18. Duhaček, Daša, Katarina Lončarević, Dragana Popović, ur. 2013. *Knjiga apstrakata: skup povodom 150 godina višeg obrazovanja za žene u Srbiji: pretpostavke i budućnost obrazovanja na Balkanu*. Beograd: Fakultet političkih nauka, Centar za studije roda i politike. ISBN 978-86-84031-65-7
19. Simendić, Marko, and Katarina Lončarević. 2014. “Yet another Republican Moralism? Machiavelli on Prince, Glory and Good Constitution.” *South East European Journal of Political Science (SEEJPS)*, Vol. II, No. 4, 81–95.
20. Lončarević, Katarina. 2014. „’Who Said It Was Simple’: na šta mislimo kada govorimo o LGBTIQ aktivizmu.” U *Među nama: neispričane priče gej i lezbejskih života*, 327–333. Beograd: Hartefakt fond. ISBN 978-86-914281-4-3
21. Lončarević, Katarina. 2014. „Feminističke epistemologije: ‘ozbiljne’ teorije ili ‘iracionalne bapske priče’.” U *Niko tu ne pripada više nego ti: Živi arhiv: kuriranje feminističkog znanja*, ur. Jelena Petrović, Katja Kobolt, Danijela Dugandžić Živanović, i Dunja Kukovec, 120–124. Beograd: Kulturni centar Beograd. ISBN 978-86-7996-129-7 (исти текст је објављен и на енглеском језику: Lončarević, Katarina. 2014. “Feminist Epistemologies: ‘Serious’ Theories or ‘Irrational Old Wives’ Tales?”. In No One Belongs

Here More than You: The Living Archive: Curating Feminist Knowledge (54th October Salon), eds. Jelena Petrović, Katja Kobolt, Danijela Dugandžić Živanović, and Dunja Kukovec, 120–124. Belgrade: Cultural Center of Belgrade. ISBN 978-86-7996-130-3)

22. Duhaček, Daša, Katarina Lončarević, i Dragana Popović, ur. 2014. *Obrazovanje, rod, građanski status*. Beograd: Centar za studije roda i politike, Fakultet političkih nauka. ISBN 978-86-84031-71-8

23. Lončarević, Katarina, ur. 2014. *Među nama: neispričane priče gej i lezbejskih života*, 4 deo: 327–429. Beograd: Hartefakt fond. ISBN 978-86-914281-4-3

24. Loncarevic, Katarina. 2015. „A Feminist Philosopher on the Fringe of History: Ksenija Atanasijevic and Ancient Greek Philosophy.” *The Monist* 98(1): 113–124. doi: 10.1093/monist/onu002

25. Lončarević, Katarina. 2015. „Foucault and Epistemology Revisited: Could Genealogy Be Seen as Political Epistemology?” In *Épistémologie française/French epistemology*, eds. Ivan Vuković and/et Arnaud François, 249–266. Beograd: Institut za filozofiju Filozofskog fakulteta u Beogradu; Toulouse: Université - Le Mirail, Équipe de Recherche sur les Rationalités Philosophiques et les Savoirs. ISBN 978-86-88803-90-8

26. Lončarević, Katarina. 2016. “Judith Butler’s Notes Toward a Performative Theory of Assembly.” *Filozofija i društvo XXVII*(1): 72–74.

Остали радови:

1. Lončarević, Katarina. 2006. „Feministička opklada na telo.” (Prikaz knjige Elizabet Gros *Promenljiva tela: ka telesnom feminizmu*). *Genero* 8/9: 157–159.

2. Lončarević, Katarina. 2007. „Čutanje, sramota i istina.” (Prikaz knjige: *Ljušteći luk* Gintera Grasa) *Genero* 10/11: 111–114.

3. Lončarević, Katarina. 2009. „Žene u Iranu: borba za jednakost i ravnopravnost” (prikaz knjige Širin Ebadi sa Azadeh Moaveni *Iran Awakening: A Memoir of Revolution and Hope*, New York: Random House, 256p. 2006). *Godišnjak fakulteta političkih nauka*, 731–734.

4. Lončarević, Katarina. 2012. Prikaz: Giulia Sissa, *Sex and Sensuality in the Ancient World* [Translated by George Staunton], Yale University Press, New Haven and London, 2008, viii + 224 p. *Sinteza* IV/1: 223–226.

5. Lončarević, Katarina. 2012. “Book review: Giulia Sissa, *Sex and Sensuality in the Ancient World*.” New Haven, CT and London: Yale University Press, 2008, viii + 224 pp., US\$38.00 (hb), ISBN 978-0-300-10880-4. *Aspasia* 7: 254–256.

6. Loncarevic, Katarina. 2014. “Feminist Theory: Inter- and Multidisciplinary Approaches (Genero, Serbia).” *Eurozine*, November 14. <http://www.eurozine.com/feminist-theory-inter-and-multidisciplinary-approaches/>

7. Jang-Bril, Elizabet. 2009. „Razmišljanje o *Životu duha*.” Prevela Katarina Lončarević. *Treći program* 141/142: 177–209.

2.2 Објављене монографије и радови од последњег избора у звање (од 2017. до 2022. године)

Др Катарина Лончаревић је уз своју пријаву приложила следеће монографије и радове који су у целости објављени или прихваћени за објављивање од последњег избора у звање:

Универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) (M42)

1. Žegarac, Nevenka, Natalija Perišić, Anita Burgund Isakov, Katarina Lončarević, i Violeta Marković. 2021. *Zaštita dece u migracijama: pristup zasnovan na pravima*. Beograd: Fakultet političkih nauka Univerziteta u Beogradu. str. 506. ISBN 978-86-6425-088-7

2. Lončarević, Katarina. 2022. *Pobuna potčinjenih znanja: uvod u feminističke epistemologije*. Beograd: Fakultet političkih nauka. str. 129. ISBN 978-86-6425-099-3

Радови у међународним научним часописима (M23)

1. Lončarević, Katarina. 2021. „‘Drugi pol’ u američkim popularnim časopisima 1950-ih.” *Etnoantropološki problemi / Issues in Ethnology and Anthropology* 16 (4): 1123–1147. ISSN 0353-1589, <https://doi.org/10.21301/eap.v16i4.6>

2. Лончаревић, Катарина, и Марко Симендић. 2022. „Од ‘бриљантне студије’ до ‘побуне против сопствене природе’: ‘Други пол’ у америчким научним часописима 1950-их.” *Гласник Етнографског института САНУ* 70 (1): 223–247. ISSN 0350-086; online ISSN 2334-8259, <https://doi.org/10.2298/GEI2201223L>

Поглавље у књизи или рад у тематском зборнику од међународног значаја (M14)

1. Sifaki, Angeliki, C. L. Quinan, Katarina Lončarević. 2022. „When Homonationalism Meets Femonationalism Meets Ablenationalism: Contextualised Interventions in Feminist Teaching.” In *Homonationalism, Femonationalism and Ablenationalism*, edited by Angeliki Sifaki, C. L. Quinan and Katarina Lončarević, 16–28. London and New York: Routledge. doi: 10.4324/b22813-4; ISBN 978-0-367-71565-6 (hbk);

ISBN 978-0-367-71568-7 (pbk); ISBN 978-1-003-15264-4 (ebk)

Радови са међународних научних скупова објављени у целини (M33)

1. Lončarević, Katarina. 2018. „Fighting against the 'Sea of Inequality': Why the US Women Need the Equal Rights Amendment in the 21st Century.” In *Constitutionalism and Constitutional Design in Democratic Recession*, edited by Biljana Đorđević, 133–146. Belgrade: Faculty of Political Sciences and the Serbian Political Science Association. ISBN 978-86-6425-053-5

2. Loncarevic, Katarina. 2018. „Retracing Feminist Philosophy in Yugoslavia: The Case of Ksenija Atanasijevic.” In *Proceedings of the XXIII World Congress of Philosophy (Vol. 29: Philosophical Approaches to Gender)*, edited by Konstantinos Boudouris, 69–76. Charlottesville: Philosophy Documentation Center, Greek Philosophical Society, International Federation of Philosophical Societies.

doi: 10.5840/wcp23201829723, ISBN-13: 978-1-63435-038-9; ISBN-10: 1-63435-038-3

3. Lončarević, Katarina. 2021. „Časopis Ženski pokret o Kseniji Atanasijević.” U *Ženski pokret (1920–1938): zbornik radova*, uredile Jelena Milinković i Žarka Svirčev, 323–338. Beograd: Institut za književnost i umetnost. ISBN 978-86-7095-284-3

Радови са научних скупова националног значаја објављени у целини (M63)

1. Lončarević, Katarina. 2018. „Čemu (još) feministička filozofija?” U *Feministička teorija je za sve*, uredile Adriana Zaharijević i Katarina Lončarević, 79–98. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju i Fakultet političkih nauka Univerziteta u Beogradu. ISBN 978-86-6425-051-1

2. Захаријевић, Адриана, и Катарина Лончаревић,. 2020. „Род и идеологија: о побуни против једнакости.” У *Родна равноправност: од једнаких права до једнаких могућности*, уредили Тибор Варади и Маријана Пајванчић, 29–44. Београд: САНУ. ISBN 978-86-7025-870-9

3. Лончаревић, Катарина. 2020. „Феминистичко знање у високошколском образовању и научној периодици.” У *Научнице у друштву*, уредиле Лада Стевановић, Младена Прелић и Мирослава Лукић Крстановић, 317–330. Београд: Етнографски институт САНУ. ISBN 978-86-7587-106-4

Уређивање научних тематских зборника (M18)

1. Angeliki Sifaki, C.L. Quinan and Katarina Lončarević, eds. 2022.

Homonationalism, Femonationalism and Ablenationalism. Critical Pedagogies Contextualised. London and New York: Routledge. pp. 237. ISBN 978-0-367-71565-6 (hbk); ISBN 978-0-367-71568-7 (pbk); ISBN 978-1-003-15264-4 (ebk)

Уређивање зборника радова са научних конференција (M66)

1. Захаријевић, Адриана, и Катарина Лончаревић, ур. 2018. *Феминистичка теорија је за све*. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду и Факултет политичких наука Универзитета у Београду. стр. 512. ISBN 978-86-6425-051-1 (ФПН)

Уређивање научног часописа (M55)

1. Главна и одговорна уредница истакнутог националног научног часописа *Генеро: часопис за феминистичку теорију и студије културе* (ISSN 1451-2203; eISSN 2620-181X) од 2017. године до данас: бројеви 21/2017, 22/2018, 23/2019, 24/2020, 25/2021.

Остали радови

1. Lončarević, Katarina. 2018. „Fighting against the 'Sea of Inequality': Why the US Women Need the Equal Rights Amendment in the 21st Century.” In *Constitutionalism and Constitutional Design in Democratic Recession (book of abstracts)*, 12. Belgrade: Faculty of Political Sciences and the Serbian Political Science Association. ISBN 978-86-6425-044-3 (M34)

2. Лончаревић, Катарина. 2018. „Чему (још) феминистичка филозофија?” У *Неко је рекао феминизам? Феминистичка теорија у Србији данас*, уредиле Адриана Захаријевић и Катарина Лончаревић, 48. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду и Факултет политичких наука Универзитета у Београду. ISBN 978-86-6425-040-5 (ФПН; брош.) (M64)

3. Лончаревић, Катарина. 2018. „Стварање простора за феминистичку теорију у научној периодици у Србији: часописи *Женске студије* и *Генеро*.” У *Феминистички часописи у Србији: теорија, активизам и уметничке праксе у 1990-им и 2000-им*, уредиле Биљана Дојчиновић и Ана Коларић, 185–205. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду. doi: 10.18485/femjjs.2018.ch9, ISBN 978-86-6153-515-4 (M44)

4. Захаријевић, Адриана, и Катарина Лончаревић, ур. 2018. *Неко је рекао феминизам? Феминистичка теорија у Србији данас (књига апстраката)*. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду и Факултет политичких наука Универзитета у Београду. стр. 79. ISBN 978-86-6425-040-5 (ФПН; брош.) **(М66)**

5. Lončarević, Katarina, and Adriana Zaharijević. 2019. „The Backlash Against “Gender Ideology”: Anti-Gender Discourses in Serbia.” In *Conflicts, Stability, Democracy? 2019 Annual International Conference of the Serbian Political Science Association*, 16. Belgrade: Faculty of Political Sciences and the Serbian Political Science Association. ISBN 978-86-6425-062-7 **(М34)**

6. Лончаревић, Катарина, и Адриана Захаријевић. 2019. „Родна равноправност и једнаке могућности: идеолошки контекст.” У *Родна равноправност: од једнаких права до једнаких могућности*, 11. Београд: Српска академија наука и уметности, Одбор за проучавање националних мањина и људских права. **(М64)**

7. Лончаревић, Катарина, и Марко Симендић. 2019. „Феминистичка политика Ксеније Атанасијевић.” У *Ксенија Атанасијевић: о мени ће говорити моја дела*, уредили Зорица Мршевић и Марко Јовановић, 15–16. Београд: Институт друштвених наука. ISBN 978-86-7093-222-7 **(М64)**

8. Loncarevic, Katarina. 2020. „How Personal Is Political: Critique of Public/Private Dichotomy in Susan Moller Okin's Feminist Political Philosophy.” In *Book of Abstracts: The Canon Revisited: Women Philosophers (5th Braga Colloquium in the History of Moral and Political Philosophy)*, 50. Braga: University of Minho. **(М34)**

9. Лончаревић, Катарина. 2020. „Ксенија Атанасијевић и Женски покрет.” У *Књига сажетака: Часопис Женски покрет (1920–1938)*, ур. Јелена Милинковић и Жарка Свирчев, 60–63. Београд: Институт за књижевност и уметност. ISBN 978-86-7095-261-4 **(М34)**

10. Лончаревић, Катарина. 2020. „Феминистичко знање у високошколском образовању и научној периодици.” У *Књига апстраката: Научнице у друштву*, ур. Младена Прелић, Мирослава Лукић Крстановић и Милан Томашевић, 60–61. Београд: Етнографски институт САНУ. ISBN 978-86-7587-098-2 **(М64)**

2.3 Приказ објављених радова

1. Žegarac, Nevenka, Natalija Perišić, Anita Burgund Isakov, Katarina Lončarević, i Violeta Marković. 2021. *Zaštita dece u migracijama: pristup zasnovan na pravima*. Beograd: Fakultet političkih nauka Univerziteta u Beogradu. str. 506. ISBN 978-86-6425-088-7

Коауторска монографија, обима 506 страница, је издање Факултета политичких наука Универзитета у Београду које је резултат напора ауторки да се продубе и прошире знања свих актера који су укључени у процесе пружања подршке и заштите деце у миграцијама. Миграције се сагледавају као сложен феномен, па је и коауторски тим интердисциплинаран, односно чине га ауторке које се баве социјалним радом, социјалном политиком и студијама рода. Рецензентску комисију су чинили проф. др Драган Симић (редовни професор Факултета политичких наука Универзитета у Београду), проф. др Весна Лескошек (редовна професорка Факултета за социјални рад Универзитета у Љубљани) и доц. др Јелена Арсић (доценткиња на Правном факултету Универзитета Унион).

Допринос кандидаткиње износи једну петину књиге. Др Лончаревић анализира миграције као родни процес, уводећи у студије миграција неке од кључних појмова из Студија рода, попут: система рода и родних улога, родне социјализације и родне сегрегације, питања начина на које различити патријархални системи обликују родне улоге и родне стереотипе, и теоријски оквир интерсекционалности као кључан и за разумевање миграција као родних процеса. Др Лончаревић показује како родна неравноправност и искључивање које постоје и пре великих криза могу да се појачају током кризе (попут ратова, економских криза, елементарних непогода, итд.), те да је због тога важно да се родна перспектива (знање о родним неједнакостима) уведе у све програме хуманитарних организација и у рад са децом у миграцијама.

Посебно место у анализи др Лончаревић заузимају питања односа рода и рањивости (вулнерабилности) у миграцијама. Родна рањивост се разматра као друштвено и културно произведена. На тај начин се избегава есенцијалистички приступ рањивости, и додатно се усмерава пажња на специфичне и структуралне рањивости које жене и деца имају у искуству, као и на услове који су постојали и пре кризе. Као резултат сложених односа између раније постојећих друштвених неједнакости, и нових специфичних повреда и насиља у ситуацијама кризе, жене и деца се суочавају са великим проблемима и изазовима како за њихово здравље тако и за њихово шире схваћено благостање у ситуацијама сложене хуманитарне кризе. Када се узму у обзир неједнакости, маргинализација, родне улоге и нормe, као и родне

предрасуде које постоје и пре криза, онда постоји могућност да се искористе та знања и подаци да би се формулисале јавне политике и правни одговори на кризу које се неће само односити на кризу као на неку епизоду већ и на оне неједнакости са којима жене и деца живе и пре кризе, и додатно имати потенцијал да спрече погоршање штете која се акумулира током и у контексту криза.

На основу релевантних истраживања се показује како у контексту кризе, жене и деца често губе заштиту од стране заједнице, нарочито када су у покрету и у ситуацији миграција. Такође је опасност од родно заснованог насиља и сексуалног насиља већа него пре кризе и миграција, па др Лончаревић посебну пажњу поклања анализи специфичних облика рањивости дечака и девојчица без пратње у миграцијама. У тој анализи се наглашава рањивост дечака, старијих адолесцената без пратње, који се обично због својих година сматрају мање рањивим и зато често нису приоритети у системима заштите и подршке деци у миграцијама, али и на девојчице без пратње које се у све већем броју одлучују на миграције (због прилике да се образују јер у земљама порекла немају могућности или право на образовање; због могућности запослења; да би се придружиле својим породицама или партнерима; или због насиља и опасности од дечијег брака; или су жртве трговине људима, што само повећава њихову рањивост на насиље и експлоатацију). Др Лончаревић указује на бројне изазове са којима су сусрећу и истраживачи/истраживачице али и ангажовани у систему подршке и заштите када је реч о девојчицама без пратње: девојчице без пратње су једна од најневидљивијих група у склопу европске подршке за избеглице и мигранте. Оне су често су скривене међу другим породицама, групама људи или се идентификују као пунолетне особе. Пошто нису увек препознате, оне нису или су слабо заступљене у званичним статистикама. Родно осетљива статистика и иначе представља велики проблем у многим земљама транзита и одредишта, тако да подаци који нису родно класификовани додатно доприносе невидљивости девојчица без пратње.

На низу истраживања и примера, др Лончаревић показује да је у мигрантским центрима и у раду са женама, девојчицама и дечацима, са и без пратње, нарочито важно за разумевање степена рањивости у циљу пружања адекватне помоћи, знање о културним и друштвеним нормама и о неједнакостима у од раније постојећим системима моћи, ограничењима када је реч о њиховој укључености у различите области грађанског и јавног живота, родној сегрегацији, ограничењима по питању кретања, неједнакостима у процесима доношења одлука, који сви заједно повећавају њихову рањивост у контексту миграција и избеглиштва.

Проблем родно заснованог насиља се такође разматра у контексту миграција. Да би се разумело шта је родно засновано насиље и који су његови облици, др Лончаревић анализира међународне конвенције и уговоре који су обавезујући за државе потписнице, различите међународне препоруке (које су необавезујуће), али и правни и законодавни оквир Републике Србије као и механизме за борбу против родно заснованог насиља који су развијени и који се могу искористити и у пружању подршке деци у миграцијама која су преживела насиље.

Др Лончаревић анализира принципе које су развиле међународне организације у раду са децом у миграцијама која су преживела родно засновано насиље. Ти принципи укључују: а) безбедност, б) поштовање достојанства, в) поверљивост и г) недискриминацију. А као додатни принцип, када су жртве родно заснованог насиља деца, ту је и принцип најбољег интереса детета који се и иначе примењује у раду са децом у хуманитарном контексту. Иако постоји више приступа у раду са женама и децом у миграцијама која су преживела родно засновано насиље, др Лончаревић наглашава да је кључан приступ усмерен на преживелу/ог. Овај приступ значи да су на првом месту подршка и права особе која је преживела насиље, њене потребе и њене жеље у свим питањима координације, развоја и имплементације програма који имају за циљ борбу против родно заснованог насиља, а који су у складу са водећим принципима.

Када је реч о родно заснованом насиљу којем су изложена деца у миграцијама, др Лончаревић анализира резултате међународних и домаћих истраживања која показују велику изложеност девојчица насиљу већ у земљама порекла због патријархалних односа и родне неједнакости, док се опасност од насиља повећава у ситуацијама криза, измештања, на мигрантским рутама и у мигрантским центрима (који су често неприлагођени потребама жена и девојчица).

Подаци до којих долазимо помоћу ових истраживања говоре да је у раду са женама и девојчицама које су преживеле насиље у земљама порекла и на мигрантском путу неопходно приступити информисано, саосећајно, с поштовањем и без дискриминације, што и иначе подразумева приступ усмерен ка преживелој/ом. Такође, резултати ових истраживања указују и на неопходност едукације и пружање нових могућности за изградњу новог живота, који подразумева осамостаљивање, што изискује и велику и до сада незабележену посвећеност како држава које су одредиште миграција тако и међународне заједнице.

Кандидаткиња јасно и прегледно анализира родне аспекте миграција са

фокусом на деци (дечацима и девојчицама), указује на важна истраживања и примере из праксе, даје дефиниције кључних појмова и објашњава најзначајније теоријске оквире за разматрање питања рода у миграцијама. Своје анализе кандидаткиња допуњује питањима за разматрање и препорукама за даље читање, што чини монографију корисном и за студенте и студенткиње који желе да се баве родним аспектима миграција. Књига поред обимне цитиране литературе, литературе за даље читање, има и обиман индекс појмова који даље помаже у читању и анализирању испреплетаних и сложених питања која се постављавају и истраживачима/истраживачицама проблема са којима се суочавају деца у миграцијама али и креаторима јавних политика и ангажованима у систему подршке и заштите деце у миграцијама.

2. Lončarević, Katarina. 2022. *Pobuna potčinjenih znanja: uvod u feminističke epistemologije*. Beograd: Fakultet političkih nauka. str. 129. ISBN 978-86-6425-099-3

Монографија *Побуна потчињених знања: увод у феминистичке епистемологије* је резултат дугогодишњег рада кандидаткиње у области феминистичке епистемологије. Монографију је објавио Факултет политичких наука. Књига броји 129 страница текста и списак од 133 референце које су цитиране у тексту. Пошто се ради о предмету истраживања којим се кандидаткиња бави дуги низ година, монографија садржи и 12 аутоцитата. Др Лончаревић полази од тезе да иако феминистичке епистемологије настају као део епистемологије као филозофске дисциплине, ипак их је боље анализирати као интердисциплинарно подручје истраживања које се позива на епистемологију као филозофску дисциплину, али и иде преко ње. У складу са интердисциплинарним поривом за проучавање феминистичких епистемологија, и рецензенти и рецензенткиње су теоретичари/теоретичарке који долазе из различитих научних области које се укрштају са феминистичком теоријом и са студијама рода: проф. др Ана Коларић, проф. др Марко Симендић, проф. др Марина Симић, и др Адриана Захаријевић.

Поред увода и закључних разматрања, монографија има три дела који су подељени на поглавља и одељке. У првом делу књиге, под насловом „Од епистемологије до побуне потчињених знања”, др Лончаревић анализира критике које су биле упућене традиционалној епистемологији како од стране аналитичких филозофа, тако и постмодернистичких мислилаца и феминистичких теоретичарки. Др Лончаревић прво разматра традиционални епистемолошки пројекат, и указује на

његове кључне особине које су затим биле предмет различитих критика како од стране аналитичких филозофа и епистемолога, тако и постмодернистичких мислилаца и феминистичких теоретичарки. Кључну инспирацију за критику традиционалне епистемологије, кандидаткиња налази у генеалогско-епистемолошким истраживањима Мишела Фукоа, јер се у њима појављује идеја о генеалогии као 'побуни потчињених знања и сазнавалаца'. На тај начин, ову критику традиционалне епистемологије, утемељене на апстрактном и универзалном субјекту, и која почива на хијерархијским дуализмима, кандидаткиња посматра као можда једну од најрадикалнијих критика, али и критику која отвара нове начине за разумевање питања знања, истине, моћи и субјекта сазнања. Ова критика оспорава неке од кључних епистемолошких појмова и идеја, критикујући неисторијске појмове знања, субјекта сазнања и истине, процедуре оправдања које су утемељене на субјекту, и тотализујуће и универзалистичке претензије традиционалних приказа. Са друге стране, Фукоови генеалогски текстови су значајни за промишљање епистемологије јер се у њима развија концепција моћи која има важне консеквенце за епистемолошке појмове знања, истинитог знања и сазнаваоца/субјекта сазнања. Концепција моћи као продуктивне и креативне кључна је за Фукоово разумевање субјекта сазнања који више није конститутиван картезијански субјект, већ конституисан субјект, последица констелације моћи и знања. Фокус на генеалогии као епистемологији инспирисан је Фукоовим приказом генеалогии као побуне потчињених односно заробљених знања и сазнавалаца, дискредитованих и маргинализованих од стране доминантних и тотализујућих теорија. Генеалогиија је метод који не усмерава своју пажњу само на откривање маргинализованих дискурса, већ позива на њихову побуну, на отпор према тотализујућим дискурсима. Потчињена, локална знања, имају потенцијал, као контра-дискурси, за стварање новог епистемолошког простора.

У том смислу се развој феминистичких епистемологија може посматрати као побуна потчињених знања и субјеката сазнања којима је током историје не само оспораван статус субјекта, већ су често жене и друге маргинализоване групе биле занемарене и као предмети сазнања, било тако што су остале несазнате или тако што су сматране несазнатљивима. Развој феминистичких епистемологија може да се посматра и као отпор према традиционалној епистемологији, наукама и њиховим методама у циљу изградње алтернативних објашњења знања и оправдања знања.

У циљу јаснијег позиционирања у односу на индивидуалистичку епистемологију која није само карактеристична за епистемологију прошлости већ и за

неке савремене теорије, феминистичке епистемологије др Лончаревић не одређује само фукоовски као побуну поробљених, односно потчињених знања и сазнавалаца, већ и као *социјалне епистемологије* са једне стране, и *алтернативне епистемологије* са друге стране, у којима се као кључни појављују појмови ситуираних знања и ситуираних сазнавалаца.

Др Лончаревић затим начине на које се развијају различите феминистичке епистемологије, анализира преко класификације коју је предложила Сандра Хардинг, односно преко три феминистичка приступа критици епистемологије и наука, али и концептуализације нових епистемолошких решења: феминистичког емпиризма, феминистичке *standpoint* теорије, и феминистичког постмодернизма. Сваком од ова три оквира је посвећена пажња у анализи, иако се феминистички емпиризам анализира детаљније у првом делу монографије, да би се у другом и трећем делу књиге, др Лончаревић посветила пре свега оним феминистичким епистемолошким приступима који прилазе питањима сазнања на интердисциплинарни начин.

У другом делу књиге под насловом „Феминистичке *standpoint* епистемологије”, др Лончаревић анализира хетерогено подручје феминистичког епистемолошког истраживања које се назива феминистичком *standpoint* теоријом. Ауторка указује на различите начине на које се ова врста истраживања појављује у феминистичкој теорији: од идеја које развија у феминистичкој социологији Дороти Смит, преко специфичне афроамеричке феминистичке епистемологије Патрише Хил Колинс, теорије полупериферијалности Марине Благојевић Хјусон, до идеје јаке објективности Сандре Хардинг. Међутим, иако феминистичке *standpoint* теорије представљају изузетно развијено и хетерогено подручје истраживања, др Лончаревић се одлучује да кључни део анализе посвети развоју и реформулацијама једне феминистичке теорије, оне коју је развила политичка теоретичарка Ненси Хартсок и то из три разлога. Први разлог је што је Хартсок написала први феминистички есеј са специфичним циљем да се развије „важно епистемолошко оруђе за разумевање и супротстављање свим облицима доминације – феминистички *standpoint*” под насловом „Феминистички *standpoint*: развијање основа за специфично феминистички историјски материјализам” 1983. године. Други разлог је што је она наставила да развија своју феминистичку *standpoint* теорију и у наредним деценијама и што је пратила унутрашњу критику која је била упућена *standpoint* теоријама од стране феминистичких теоретичарки. И трећи разлог зашто је изабрана теорија Ненси Хартсок представља чињеница да је она можда једна од најзначајнијих критичарки постмодернистичких приступа епистемолошким

питањима, и сматра да је било какав савез са постмодернистичким теоретичарима, а нарочито Фукоом, опасан за феминизам, феминистичку теорију и за идеју промене система неједнакости преко колективне политичке акције. Њена верзија феминистичке *standpoint* теорије је чак и у новијим облицима развијена на марксистичким идејама о епистемичкој привилегији одређених позиција у друштву. Попут Маркса и Лукача, чија дела највише утичу на Хартсока, и она тврди да су одређене перспективе у односу на друштво или одређена знања о друштву епистемички привилегована зато што су у бољој позицији да захвате ‘истину’ онога ‘стварног’, док друге перспективе дају само искривљене визије које су у интересу мањине или неколицине. Потреба Ненси Хартсока да развије феминистички *standpoint* као епистемолошко оруђе или оружје за борбу против свих видова доминације заснована је на њеном уверењу да је друштво без односа моћи могуће, што значи да је друштво без доминације (оно које би било с оне стране разумевања моћи као моћи-над) могуће.

У другом делу књиге, др Лончаревић детаљно анализира кључне појмове *standpoint* теорије Ненси Хартсока, поставља Хартсока у дијалог са постмодернистичким теоретичарима и са Фукоом, указује како се ова *standpoint* теорија мења под утицајем критика које долазе од феминистичких теоретичарки, и на начине на које је Хартсока одговарала својим критичаркама. У овом делу књиге се такође анализира зашто су феминистичке *standpoint* епистемологије и важне и спорне и какав је статус феминистичких *standpoint* теорија данас у пољу истраживања феминистичких епистемологија.

У трећем делу књиге под насловом „Критички гласови”, др Лончаревић анализира различите критике које су упућене од стране феминистичких теоретичарки прво епистемологији као области истраживања, а потом и феминистичким поривима да развијају епистемолошке *теорије*. Због тога и није зачуђујуће да су углавном мете оваквих критика пре свега феминистичке *standpoint* теоретичарке, и нарочито њихов однос према постмодернистичким критикама епистемолошких пројеката. Др Лончаревић ове критике анализира на два нивоа: на нивоу критика које не позивају на напуштање епистемолошких истраживања, али позивају на битну реформулацију феминистичких епистемолошких пројеката (што се може видети на примеру анализа Сузан Хекман), и на нивоу критика које посматрају феминистичке епистемологије као опасне и које се стога морају напустити у феминистичким истраживањима. Једна од критика, она коју развија Џејн Флекс, управо позива на напуштање епистемологије као теорије јер епистемолошка разматрања као да деполитизују феминизам и

феминистичку борбу против неправде. Флекс додатно критикује феминистичке епистемолошке напоре јер покушавају својим пројектима да повећају општу суму људске еманципације. Др Лончаревић сматра да није јасно зашто би оваква жеља била нелегитимна: на крају крајева, напуштање такве наде можда управо умањује политичку активност или је усмерава само на интересе једне групе. Без обзира на озбиљне, понекад и неоправдане критике које упућују феминистичке критичарке оним теоретичаркама које се озбиљно баве епистемологијом (која се не одваја од политике), порука књиге др Лончаревић је и да треба озбиљно узети у обзир увиде који долазе и од критичарки епистемолошких напора у феминистичкој теорији, и оних које развијају епистемолошко-политичке теорије.

И на крају, др Лончаревић озбиљно разматра чињеницу је да постоји веома мали број књига које представљају увод у феминистичку епистемологију. Она указује на обиље књига које се баве неком одређеном позицијом у феминистичкој епистемологији, као и на мноштво текстова који дају сумарне прегледе различитих феминистичких епистемолошких позиција, и коначно на то да постоји велики број зборника радова који би се могли тумачити као уводи, јер најчешће окупљају на једном месту различите епистемолошко-политичке позиције које феминистичке теоретичарке заступају када је реч о питањима знања, процесу сазнања и производњи знања.

Поред пионирских књига Сандре Хардинг, *Питања науке у феминизму*, објављене 1986. године, и затим *Чија наука? Чије знање* из 1991. године, које су донеле и прву систематизацију рада феминистичких епистемолошкиња и унутрашњу критику феминистичких теорија сазнања, написану из позиције феминистичке *standpoint* теорије, ретко се могу наћи књиге које се на такав систематичан начин баве подручјем истраживања које зовемо феминистичким епистемологијама. Релативно сличан подухват овим пионирским истраживањима Сандре Хардинг, др Лончаревић види у *Уводу у феминистичке епистемологије*, који је написала филозофкиња Александра Танесини 1999. године. У том смислу, књига др Лончаревић, *Побуна потчињених знања: увод у феминистичке епистемологије* се може посматрати и као наставак рада претходница, али и као искорак у интердисциплинарно истраживање феминистичких епистемологија као оних које иду преко филозофије, односно епистемологије као филозофске дисциплине. Пошто оваквих увода има мало и на енглеском говорном подручју (а и тада су често дисциплинарно одређени), интердисциплинарни увод у феминистичке епистемологије др Лончаревић може бити од користи теоретичарима и теоретичаркама из различитих области друштвених наука и хуманистике које занимају

феминистички приступи питањима знања, субјекта сазнања, производње знања и како се знање може концептуализовати као отпор, али и студентима и студенткињама друштвених наука, хуманистике и студија рода.

3. Lončarević, Katarina. 2021. „‘*Drugi pol*’ u američkim popularnim časopisima 1950-ih.” *Etnoantropološki problemi / Issues in Ethnology and Anthropology* 16 (4): 1123–1147. ISSN 0353-1589, <https://doi.org/10.21301/eap.v16i4.6>

Кандидаткиња се дуги низ година бави историјом другог таласа феминизма у Сједињеним Америчким Државама, начинима на које је обликована феминистичка теорија током другог таласа феминизма, али и специфично питањима генеалогije другог таласа феминизма у Америци. Полазећи од увида да се обимна студија француске филозофкиње и књижевнице Симон де Бовоар често наводи као кључна књига која је претходила и утицала на феминисткиње које су обликовале феминистичке захтеве и теорију раног другог таласа, кандидаткиња у овом тексту анализира неколико питања у теоријским оквирима Студија рода (феминистичке теорије у ширем смислу, студија превођења, и феминистичких студија периоде): питање каква је књига читана у Америци током 1950-их кандидаткиња види као важно јер она обликује рецепцију и за ширу и стручну јавност и за феминисткиње које су градиле нови масовни феминистички покрет од средине 1960-их. Једно од кључних истраживачких питања која се постављају јесте како долази до одлуке да се преведе *Други пол* на енглески језик. Затим, зашто се књига преводи, са којим циљем и за коју публику? Та питања затим усмеравају кандидаткињу на анализу проблема рецепције током, пре свега, 1953. године када је и највећи број критика објављен у америчким популарним часописима различитих уредничких политика и намењених различитим публикама. Узорак чини 13 критика објављених у популарним америчким часописима у периоду од фебруара до јуна 1953. године (у часописима *Commentary*, *The Saturday Review*, *The American Mercury*, *The Reporter*, *The Partisan Review*, и *The American Scholar*).

Кандидаткиња показује како је *Други пол* је скоро шездесет година читан на енглеском говорном подручју у преводу који је деформисао кључне термине и уопштено стручну терминологију, који показује неразумевање па то неразумевање преноси и публици када је реч о егзистенцијалистичкој филозофији Де Бовоар, и који доноси скраћену верзију текста која је правдана потребама „америчке потрошње”. С друге стране, *Други пол* се сматра једном од кључних студија о женском питању које су

утицале на амерички феминизам другог таласа јер су феминисткиње које су градиле нови масовни феминистички покрет ту књигу читале управо у преводу Хауарда Паршлија, као да је и на њихово разумевање књиге утицало на већ формирано јавно мњење које је предмет анализе овог текста. Амерички критичари и критичарке у популарним часописима током 1950-их читају *Други пол* као пре свега „француску” књигу; као „феминистичку”, и то у негативном значењу; као ону која више говори о прошлости а не о садашњој „ситуацији” жена; као предугачку (иако скраћену), репетитивну, ненаучну и политички сумњиву. С друге стране, књига је читана и као дело које поставља важна питања када је реч положају жена и коју су читале феминисткиње попут Бети Фридан које се поново поставиле „женско питање” на политичку агенду једног од најдуготрајнијих феминистичких покрета, феминистичког покрета у САД.

4. Лончаревић, Катарина, и Марко Симендић. 2022. „Од ‘бриљантне студије’ до ‘побуне против сопствене природе’: ‘Други пол’ у америчким научним часописима 1950-их.” *Гласник Етнографског института САНУ* 70 (1): 223–247. ISSN 0350-086; online ISSN 2334-8259, <https://doi.org/10.2298/GEI2201223L>

Кандидаткиња наставља своје обимно истраживање рецепције књиге *Други пол* Симон де Бовоар у Америци и у овом коауторском тексту. Овај рад анализира рецепцију у америчким научним/академским часописима, и тако попуњава празнину у истраживањима студија периодике које имају за циљ да дођу до бољег разумевања политичког и културног контекста у којем се неко дело објављује. У тексту се прво анализира амерички послератни контекст са фокусом на положају жена и њиховој улози у друштву, да би затим та анализа била у основи даљег истраживања рецепције *Другог пола* у америчким научним часописима. Текст указује на испреплетаност политичког контекста и одсуства критичке рефлексije међу првим критичарима/критичаркама *Другог пола* у односу на положај жена у Америци током 1950-их година. Узорак у анализи чине критике које су објављене током 1953. и 1954. године у пет научних часописа у којима се анализира језик, кључне теме, како их виде аутори и ауторке (да је књига пре свега француска; да њене анализе не могу да се примене на амерички контекст; да је књига упркос реклами издавача ненаучна, да не даје решење и рецепт за промену којој ауторка тежи; и да, коначно, књига на проблематичан начин говори о мајчинству и положају удатих жена). Анализиране критике у академској/научној периодици су објављене у периоду од априла 1953.

године до децембра 1954. године у часописима *Scientific American*, *Marriage and Family Living*, *American Journal of Sociology*, *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* и *The Quarterly Review of Biology*.

Лончаревић и Симендић показују како је *Други пол* за америчке научнице и научнике својеврсно Друго: Бовоар представљају као странкињу, филозофкињу и књижевницу. Другим речима, она је не-Американка и не-научница, чак и онда када се ослања на научна сазнања и, посебно, када пише о Американкама. Иако је *Други пол* замишљен као књига о женама, америчке критичарке и критичари је читају као књигу о Францускињама, док аргументе Бовоар виде као обојене пре свега француским искуством. Најнегативније критике приписују необјективност ауторки и инсистирају на томе да је књига пре свега производ њеног личног искуства, те тврде да се Бовоар не обраћа ни женама, ни Францускињама, већ специфичној врсти амбициозних жена које настоје да се по утицају изједначе с мушкарцима.

Кандидаткиња је доставила потврду о томе да је рад прихваћен за објављивање, и прелом текста који је добила од уредништва. Комисија је током прегледања документације и провере података за извештај проверила и дошла до сазнања да је рад објављен у *Гласнику Етнографског института САНУ* 70, 1.

5. Sifaki, Angeliki, C. L. Quinan, Katarina Lončarević. 2022. „When Homonationalism Meets Femonationalism Meets Ablenationalism: Contextualised Interventions in Feminist Teaching.” In *Homonationalism, Femonationalism and Ablenationalism*, edited by Angeliki Sifaki, C. L. Quinan and Katarina Lončarević, 16–28. London and New York: Routledge. doi: 10.4324/b22813-4; ISBN 978-0-367-71565-6 (hbk); ISBN 978-0-367-71568-7 (pbk); ISBN 978-1-003-15264-4 (ebk)

У коауторском тексту, Сифаки, Квинан и Лончаревић анализирају значај који имају појмови хомонационализма, фемонационализма и ејблационализма за феминистичку теорију. Ауторке прво анализирају како су током 1990-их година, феминистичка и квир теорија показале да је нација инхерентно хетеронормативан, монорасни пројекат, инспирисан маскулинистичким, националистичким, патриотским, милитаристичким и империјалистичким амбицијама. У том смислу, идеје о грађанству као скупу грађанских, политичких и социјалних права, заснивале су се на нормативним претпоставкама о роду и сексуалности, оним о мушким привилегијама и хегемонији

хетеросексуалности. Овај теоријски оквир сугерише да, с једне стране, жене, које делују под друштвено прожимајућим „мандатом мајчинства”, играју подређену али и важну улогу у стварању идеје нације и тако бивају и укључене и искључене из општег тела грађана. С друге стране, ЛГБТК+ особама, које су историјски перципирани као потенцијална претња по нацију, ускраћена су одређена права и заштита или им је додељен статус делимичног држављанства на основу политика толеранције и асимилације.

Овај оквир се затим шири у тексту тако што се укључује све већи број истраживања која документују учешће жена, које се генерално третирају као а priori хетеросексуалне, и ЛГБТК+ особа у националистичким пројектима. Што се жена тиче, феминистичке теоретичарке су анализирале учешће жена у крајње десним и екстремистичким покретима широм Европе и другде, као и њихову улогу у ерупцији насиља против вишеструких неевропских етничких и верских „других“. На трагу тих истраживања, ауторке се позивају на новији рад Саре Фарис која је истражила такозвани *фемонационализам* као облик дискурса о европском спаситељу који открива конвергенцију различитих и често супротстављених актера, као што су феминисткиње, десничарски политичари и неолиберални креатори јавних политика, у промовисању антимигрантских и антиисламске политике „у име права жена“. Када је реч о ЛГБТК+ особама, појам *хомонационализма* Џасбир Пуар се односи на инкорпорацију ЛГБТК+ особа у националну државу, обезбеђујући одређене расне (беле) и класне (средња виша) привилегије за само њихову мањину, истовремено искључујући читаве популације сексуалних и расних „других“. Истовремено, дешавања у оквиру различитих националних контекста захтевају даље проучавање проблематичног односа између ЛГБТК+ политичких борби и националистичких пројеката. У скорије време, концепт хомонационализма је још више проширен, инспиришући Дејвида Т. Мичела и Шерон Л. Снајдер да артикулишу концепт *ејблационализма* у односу на геополитику инвалидитета и на начине на које су неолиберални дискурси и политике ефективно прихватили нека (али не сва) инвалидна тела.

Укратко, у овом тексту, ауторке своју анализу фокусирају на сложене начине на које су групе које заузимају граничну субјектну позицију у односу на имагинариј нације биле уграђене у националистичке структуре моћи, стварајући и репродукујући нове облике искључености, и указују на значај ових увида и за феминистичку теорију.

6. Lončarević, Katarina. 2018. „Fighting against the 'Sea of Inequality': Why the US

Women Need the Equal Rights Amendment in the 21st Century.” In *Constitutionalism and Constitutional Design in Democratic Recession*, edited by Biljana Đorđević, 133–146. Belgrade: Faculty of Political Sciences and the Serbian Political Science Association. ISBN 978-86-6425-053-5

У овом тексту из 2018. године, а који је настао као резултат излагања на међународној конференцији *The 2018 Annual International Conference of the Serbian Political Science Association: Constitutionalism and Constitutional Design in Democratic Recession* (Faculty of Political Sciences, University of Belgrade, 22–23 September 2018), кандидаткиња разматра с једне стране историју нератификовања Амандмана о једнаким правима у Сједињеним Америчким Државама и шта то значи за женска права и слободе у Америци, али са друге стране, текст је инспирисан и ратификовањем Амандмана о једнаким правима од стране државе Илиној у САД 30. маја 2018. године које је поставило је у центар јавних расправа не само међу феминистичким теоретичаркама и активисткињама питање амандмана којим се гарантује полна/родна једнакост.

Чињеница је да Устав САД не садржи ниједан члан о једнакости жена, што је случај са већином данашњих писаних устава. То практично значи да, без Амандмана о једнаким правима, једнакост и равноправност жена постаје ствар пуке правне интерпретације. Амандман о једнаким правима могао би да прошири законску заштиту жена, а уједно би се полна једнакост појавила у уставу као општи принцип, а не као нешто што може бити дато или одузето у зависности од политичке воље. У том смислу се у овом тексту брани идеја да тема, па ни проблем који носи Амандман о једнаким правима није „ствар прошлости” (ни у теоријском и стручном раду, а ни у политичком активизму) и да је тај амандман и даље један од најважнијих циљева феминистичког покрета у САД.

7. Loncarevic, Katarina. 2018. „Retracing Feminist Philosophy in Yugoslavia: The Case of Ksenija Atanasijevic.” In *Proceedings of the XXIII World Congress of Philosophy (Vol. 29: Philosophical Approaches to Gender)*, edited by Konstantinos Boudouris, 69–76. Charlottesville: Philosophy Documentation Center, Greek Philosophical Society, International Federation of Philosophical Societies, doi: 10.5840/wcp23201829723, ISBN-13: 978-1-63435-038-9; ISBN-10: 1-63435-038-3

Кандидаткиња се већ дуго година бави историјом феминистичке филозофије у Југославији и Србији, и нарочито се у свом раду фокусира на

филозофски и феминистички рад Ксеније Атанасијевић. Овај рад је представљен на међународној научној конференцији *Philosophy as Inquiry and Way of Life : XXIII World Congress of Philosophy* одржаној у Атини од 4. до 10. августа 2013. године. Сажетак саопштења са конференције је објављен 2013. године у књизи апстраката, а саопштење је у целости објављено тек 2018. године.

У овом тексту се анализира и брани теза да је Ксенија Атанасијевић још током 1920-их година применила неке методе анализе филозофског канона које замах добијају тек током другог таласа феминизма, па на тај начин феминистичка филозофска анализа Атанасијевић може да се посматра као важна претходница систематској критици канона западне филозофије од стране феминистичких филозофикиња. У тексту се објашњава како Ксенија Атанасијевић повезује у свом раду и филозофију и феминизам и то нарочито на примеру њених текстова о античкој филозофији, али да истовремено жели да покаже како су те анализе релевантне и ван филозофије и за разумевање улоге жена у филозофији и у ширем друштву у њено време.

8. Lončarević, Katarina. 2021. „Časopis Ženski pokret o Kseniji Atanasijević.” U *Ženski pokret (1920–1938): zbornik radova, uredile Jelena Milinković i Žarka Svirčev, 323–338. Beograd: Institut za književnost i umetnost. ISBN 978-86-7095-284-3*

Др Лончаревић се и у овом раду бави анализом фигуре Ксеније Атанасијевић, али овога пута тако што је фокус први југословенски феминистички часопис *Женски покрет*, у којем је Ксенија Атанасијевић објављивала своје радове, али и била тема већег броја текстова. Атанасијевић је била истакнута активисткиња Друштва за просвећивање жене и заштиту њених права, па је била и важна ауторка у гласилу Друштва, односно у часопису *Женски покрет*.

Присуство Ксеније Атанасијевић у *Женском покрету* и као ауторке али и као теме текстова, било да се пише о њој као филозофкињи и активисткињи било да је реч о приказу њеног дела, др Лончаревић анализира тако што наглашава да је Ксенија Атанасијевић модел и узор који је *Женски покрет* представио за друге жене. Таква жена, као научница, интелектуалка или активисткиња, својим радом је доказала интелектуалну равноправност жена и мушкараца (а можда и више од тога), што је за политику *Женског покрета* управо узор и модел, односно узор и модел радикалног грађанског феминизма између два светска рата.

Овај рад је представљен на међународној научној конференцији *Часопис*

Женски покрет (1920–1938) у организацији Института за књижевност и уметност, Београд (7–9. октобар 2020), и објављен је 2021. године.

9. Lončarević, Katarina. 2018. „Ћему (još) feministička filozofija?” U *Feministička teorija je za sve*, uredile Adriana Zaharijević i Katarina Lončarević, 79–98. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju i Fakultet političkih nauka Univerziteta u Beogradu. ISBN 978-86-6425-051-1

У овом тексту, др Лончаревић анализира феминистичку филозофију као област филозофије која је увек упитна за филозофију као област истраживања јер не крије своју политичку димензију (зато је феминистичка), има политичку мисију и циљ, и указује на испреплетаност знања и моћи. Кандидаткиња наглашава да су часописи из феминистичке филозофије малобројни и представљају важно место за опстанак и за развој ове дисциплине. Анализа у овом тексту је инспирисана такозваним „скандалом у филозофији“, јер је један од најстаријих филозофских часописа, *Хипатија*, од 2017. године у кризи због објављивања текста „In Defence of Transracialism“. Текст је изазвао многобројне захтеве да га уредништво повуче. Чињеница да је овај „скандал у филозофији“ почео прво на друштвеној мрежи Фејсбук, а данас има и одредницу на Википедији, говори о нечему што је превазишло академски сукоб или супротстављање „аргумената“, и захтева анализу самог пројекта феминистичке филозофије. Већина мејнстрим филозофа сматра да су захтевом да се повуче већ објављени текст неке феминисткиње кренуле у „рат против вештица“, да се ради о „опасном преседану“, а честе су и паралеле са судбином Хипатије из Александрије коју је убила „бесловесна руља“.

Др Лончаревић, међутим, не прилази часопису *Хипатија*, само као једном од филозофских часописа јер је он створен у борби за феминистичке гласове, за нова питања, нове и другачије начине опхођења и аргументовања, за оне којима је филозофија порицала постојање. Зато, кандидаткиња указује да феминистичка филозофија често има стандарде који су различити па чак можда тешко разумљиви мејнстрим филозофији. У том смислу се феминистичко деловање на маргини филозофије показује као рањива па чак и неподношљива позиција која је уписана у сам пројекат феминистичке филозофије. Са друге стране, ни сама феминистичка филозофија није неосетљива на односе моћи, па се додатно поставља и питање хијерархије унутар тог подручја, питање ауторитета, као и односа према онима који су на маргини маргине. Имајући све то у виду, др Лончаревић анализира кризу у овом

часопису из феминистичке филозофије тако што наглашава важност одговорности целокупне феминистичке филозофске заједнице у разговорима и анализама хијерархије и односа моћи унутар те заједнице а не само у односу на мејнстрим филозофију.

Овај текст је првобитно представљен на националној научној конференцији *Неко је рекао феминизам? Феминистичка теорија у Србији данас* (у организацији Факултета политичких наука Универзитета у Београду и Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, 8–11. фебруара 2018. године).

10. Захаријевић, Адриана, и Катарина Лончаревић., 2020. „Род и идеологија: о побуни против једнакости.” У *Родна равноправност: од једнаких права до једнаких могућности*, уредили Тибор Вараци и Маријана Пајванчић, 29–44. Београд: САНУ. ISBN 978-86-7025-870-9

У овом тексту, Захаријевић и Лончаревић анализирају како се последњих година, род и питања родне равноправности у различитим геополитичким контекстима, па и у Србији, користе као политичко оруђе у борби против демократије, постигнуте једнакости и освојених слобода. Род функционише као „симболички лепак“ који у себи спаја различита друштвена незадовољства, те се родна равноправност у конзервативним и, све чешће, популистичким круговима одређује као оно што води уништењу породице, нације и државе. Ауторке показују како се јавни наратив против такозване родне идеологије лако може претворити у позив на укидање стечених слобода, постигнуте једнакости и равноправности, и крхке демократије. Захаријевић и Лончаревић указују на сличности у национално различитим приступима овом питању, и показују да тренд који се издаје као битно национални има суштински транснационални карактер.

Ауторке у овом тексту на низу примера показују како се појам рода отргао од борбе за родну једнакост и равноправност, борбе за друго и другачије знање, савладавања читавог низа препрека у уласку језика родне равноправности у законодавство, јавни говор, школе и на универзитете, поставши симбол претње за друштво, нацију и породицу. Зато Захаријевић и Лончаревић сматрају да је концептуализација антиродних дискурса и политика преко идеје контрапокрета потентна: не само за разумевање транснационалног карактера антиродних тенденција, већ и за промишљање последица које оне имају за шире разумевање питања рода,

сексуалности, људских и мањинских права, родне равноправности на локалном, националном, али и на транснационалном плану.

Текст је представљен на националној научној конференцији *Родна равноправност: од једнаких права до једнаких могућности*, (у организацији САНУ у Београду, 27. септембра 2019. године).

11. Лончаревић, Катарина. 2020. „Феминистичко знање у високошколском образовању и научној периодици.” У *Научнице у друштву*, уредиле Лада Стевановић, Младена Прелић и Мирослава Лукић Крстановић, 317–330. Београд: Етнографски институт САНУ. ISBN 978-86-7587-106-4

У овом тексту др Лончаревић анализира изазове институционализације Студија рода на Универзитету у Београду, преко којих се, између осталог, производе и шире феминистичка знања. Кандидаткиња анализира сличности и разлике у процесима институционализације Студија рода у свету и у Србији, и додатно анализира различите стратегије институционализације (преко интеграције или развојем аутономних програма из интердисциплинарне области Студија рода) као и различите феминистичке одговоре на само питање институционализације и шта оно значи за феминистичку производњу знања. Кандидаткиња такође указује укратко и преко анализе часописа *Генеро* на важно подручје производње феминистичког знања – научне часописе из феминистичке теорије, јер су они и извор феминистичког знања, али и оруђе помоћу кога се оно шири: у извођењу универзитетске наставе, у научно-истраживачком раду, у процесу (текстуалног) умрежавања научница различитих генерација, и коначно у процесу стасавања нових генерација феминистичких теоретичарки које у оваквим часописима објављују своје текстове.

Текст је представљен на националној научној конференцији *Научнице у друштву* (у организацији Етнографског института САНУ, 11–13. фебруара 2020. године).

2.4 Оцена комисије о испуњености услова предвиђених Правилником

Категоризацијом и прегледом квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања ванредног професора за ужу научну област *Студије рода*, може се закључити да др Катарина Лончаревић испуњава све критеријуме за избор у ово звање. У табели су приказани су захтеви за избор у звање ванредног професора на

Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови који испуњавају ове захтеве, објављени од кандидаткињиног избора у звање доценткиње. Категоризацију је потврдила и Комисија за верификацију категоризације и рангирања радова за избор у наставничка и истраживачка звања Факултета политичких наука.

Критеријум: Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.	
1. Lončarević, Katarina. 2021. „ <i>Drugi pol</i> u američkim popularnim časopisima 1950-ih.“ <i>Etnoantropološki problemi / Issues in Ethnology and Anthropology</i> 16 (4): 1123–1147. https://doi.org/10.21301/eap.v16i4.6	M23
2. Лончаревић, Катарина и Марко Симендић. 2022. „Од ‘бриљантне студије’ до ‘побуне против сопствене природе’: „Други пол“ у америчким научним часописима 1950-их.“ <i>Гласник Етнографског института САНУ</i> 70 (1): 223–247. https://doi.org/10.2298/GEI2201223L	M23
Поред приказаних радова, кандидаткиња је доставила још један рад из категорије М14 који се може признати према горе наведеном критеријуму у складу са Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду	
1. Angeliki Sifaki, C. L. Quinan, Katarina Lončarević. 2022. „When Homonationalism Meets Femonationalism Meets Ablenationalism: Contextualised Interventions in Feminist Teaching.” In <i>Homonationalism, Femonationalism and Ablenationalism. Critical Pedagogies Contextualised</i> , edited by Angeliki Sifaki, C. L. Quinan and Katarina Lončarević, 16–28. London and New York: Routledge. doi: 10.4324/b22813-4, ISBN: 978-0-367-71565-6 (hbk) ISBN: 978-0-367-71568-7 (pbk) ISBN: 978-1-003-15264-4 (ebk)	M14
Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.	
1. Žegarac, Nevenka, Natalija Perišić, Anita Burgund Isakov, Katarina Lončarević, i Violeta Marković. 2021. <i>Zaštita dece u migracijama: pristup zasnovan na pravima</i> . Beograd: Fakultet političkih nauka Univerziteta u Beogradu. str. 506. ISBN 978-86-6425-088-7	M42
2. Lončarević, Katarina. 2022. <i>Pobuna potčinjenih znanja: uvod u feminističke epistemologije</i> . Beograd: Fakultet političkih nauka. str. 129. ISBN 978-86-6425-099-3	M42
Критеријум: Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.	
1. Lončarević, Katarina. 2018. „Fighting against the 'Sea of Inequality': Why the US Women Need the Equal Rights Amendment in the 21st Century.” In <i>Constitutionalism and Constitutional Design in Democratic Recession</i> , edited by Biljana Đorđević, 133–146. Belgrade: Faculty of Political Sciences and the Serbian Political Science Association. ISBN 978-86-6425-053-5	M33

2. Loncarevic, Katarina. 2018. „Retracing Feminist Philosophy in Yugoslavia: The Case of Ksenija Atanasijevic.” In <i>Proceedings of the XXIII World Congress of Philosophy (Vol. 29: Philosophical Approaches to Gender)</i> , edited by Konstantinos Boudouris, 69–76. Charlottesville: Philosophy Documentation Center, Greek Philosophical Society, International Federation of Philosophical Societies. doi: 10.5840/wcp23201829723, ISBN-13: 978-1-63435-038-9, ISBN-10: 1-63435-038-3	M33
3. Lončarević, Katarina. 2021. „Časopis <i>Ženski pokret</i> o Kseniji Atanasijević.” U <i>Ženski pokret (1920–1938): zbornik radova</i> , uredile Jelena Milinković i Žarka Svirčev, 323–338. Beograd: Institut za književnost i umetnost. ISBN 978-86-7095-284-3	M33
Критеријум: Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.	
1. Lončarević, Katarina. 2018. „Čemu (još) feministička filozofija?” U <i>Feministička teorija je za sve</i> , uredile Adriana Zaharijević i Katarina Lončarević, 79–98. Beograd: Institut za filozofiju i društvenu teoriju i Fakultet političkih nauka Univerziteta u Beogradu. ISBN 978-86-6425-051-1	M63
2. Захаријевић, Адриана, и Катарина Лончаревић,. 2020. „Род и идеологија: о побуни против једнакости.” У <i>Родна равноправност: од једнаких права до једнаких могућности</i> , уредили Тибор Варади и Маријана Пајванчић, 29–44. Београд: САНУ. ISBN 978-86-7025-870-9	M63
3. Katarina Lončarević. 2020. „Feminističko znanje u visokoškolskom obrazovanju i naučnoj periodici.” U <i>Naučnice u društvu</i> , uredile Lada Stevanović, Mladena Prelić i Miroslava Lukić Krstanović, 317–330. Beograd: Etnografski institut SANU. ISBN 978-86-7587-106-4	M63

2.5 Учешће на научним скуповима

Др Катарина Лончаревић је приложила следећу документацију о учешћу на научним скуповима од избора у звање доценткиње:

1. Представљен рад „Чему (још) феминистичка филозофија?” на националној научној конференцији: *Неко је рекао феминизам? Феминистичка теорија у Србији данас* (Београд, Институт за филозофију и друштвену теорију; организатори: Факултет политичких наука Универзитета у Београду и Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду, 8–11. фебруар 2018)

2. Представљен рад „Fighting against the 'Sea of Inequality': Why the US Women Need the Equal Rights Amendment in the 21st Century” на међународној научној конференцији: *The 2018 Annual International Conference of the Serbian Political Science Association: Constitutionalism and Constitutional Design in Democratic Recession* (Faculty of Political Sciences, University of Belgrade, 22–23 September 2018)

3. Представљен рад у коауторству са Адрианом Захаријевић „The Backlash Against “Gender Ideology”: Anti-Gender Discourses in Serbia” на међународној научној конференцији *Conflicts, Stability, Democracy? 2019 Annual International Conference of the Serbian Political Science Association* (Faculty of Political Sciences and the Serbian Political Science Association, University of Belgrade, 28–29 September 2019)

4. Представљен рад у коауторству са Адрианом Захаријевић „Родна равноправност и једнаке могућности: идеолошки контекст” на националној научној

конференцији *Родна равноправност: од једнаких права до једнаких могућности* (Београд, Српска академија наука и уметности, Одбор за проучавање националних мањина и људских права, 27. септембар 2019)

5. Предавање по позиву „Књига која је променила животе’: *Други пол* и ‘јединствена револуција’ другог таласа.” на међународној радионици *Други пол – седамдесет година касније* (Београд, Француски институт у Србији и Институт за филозофију и друштвену теорију, 8–9. новембар 2019)

6. Представљен рад „Зашто ‘додај жене и промијешај’ стратегија не ради: о потреби за феминистичком филозофијом” на регионалном семинару *Феминизам о филозофији, филозофија о феминизму* у организацији Центра за истраживање жена у филозофији при Институту за филозофију и Центра за женске студије у Загребу (3. децембар 2019)

7. Представљен рад „How Personal Is Political: Critique of Public/Private Dichotomy in Susan Moller Okin's Feminist Political Philosophy” на међународној научној конференцији *The Canon Revisited: Women Philosophers. 5th Braga Colloquium in the History of Moral and Political Philosophy* (Braga, University of Minho, 20–21 January 2020)

8. Представљен рад „Феминистичко знање у високошколском образовању и научној периодици” на научној конференцији од националног значаја *Научнице у друштву*. Организатор Етнографски институт САНУ (11–13. фебруар 2020)

9. Представљен рад „Ксенија Атанасијевић и Женски покрет” на научној конференцији од међународног значаја *Часопис Женски покрет (1920–1938)* у организацији Института за књижевност и уметност, Београд (7–9. октобар 2020)

10. Представљен рад „Gender Studies and Feminist Theory in Serbia Today” на онлајн међународном научном семинару *Women Philosophers in South-Eastern Europe: Past – Present – Future* у организацији Центра за истраживање жена у филозофији при Институту за филозофију у Загребу (15–17. децембра 2020)

11. Представљен рад „Co-Production of Knowledge for the Protection of Children Affected by Migration: Curriculum Development” (заједно са проф. др Невенком Жегарац и проф. др Наталијом Перишић) на међународној научној конференцији *International Social Work Education and Development Online Conference 2021*. Кластер: Human Relationships – Keys to Remarking Social Work for the Future (14–17 April 2021)

12. Представљен рад „Teaching About Gender-based Violence against (Un)accompanied Children in Migration Studies” (заједно са проф. др Наталијом Перишић) на међународној онлајн конференцији *European Conference on Social Work Education*, The European Association of Schools of Social Work and the Tallinn University, Estonia (15–18 June 2021)

13. Представљен рад „Between Scylla and Charybdis of Women’s Representation in Serbia: Alternative Representational Claims of Elected and Non-elected Representatives” (заједно са доц. др Биљаном Ђорђевић) на међународној онлајн конференцији *ECPR General Conference* (August 30– September 3, 2021)

14. Представљен рад „Incapable of Being Represented, Tasked with Representing: Women in Domestic Politics of Rousseau’s *Sophie*” (заједно са проф. др Марком Симендићем) на међународној онлајн конференцији *ECPR General Conference* (August 30– September 3, 2021)

2.6 Искуство у педагошком раду са студентима и оцена

У академској 2009/2010. години, у другом семестру, др Катарина Лончаревић је започела свој ангажман на Факултету политичких наука као демонстраторка-сарадница

у настави на предметима из области *Студија рода*. Од академске 2010/2011. године, тачније од јануара 2011. године, др Лончаревић је изабрана у звање истраживачице-сараднице, и поред ангажовања на научно-истраживачком раду, наставила је у овом звању да држи вежбе до марта 2015. године када је изабрана за асистенткињу у ужој научној области *Студије рода*. У звању асистенткиње, др Лончаревић је држала наставу-вежбе на основним академским студијама на предмету *Студије рода* до септембра 2017. године када је изабрана за доценткињу у ужој научној области *Студије рода*.

Др Лончаревић је у звању доценткиње ангажована на предметима *Студије рода* (основне академске студије), *Заштита деце у миграцијама* (основне академске студије, са проф. др Невенком Жегарац, проф. др Наталијом Перишић, доц. др Анитом Бургунд, и МА Вилетом Марковић), *Увод у методологију и епистемологију истраживања рода* (мастер академске студије), *Историја феминистичких политичких идеја* (мастер академске студије, са проф. др Марком Симендићем), *Политике родне равноправности* (мастер академске студије), *Савремене теорије родних идентитета* (мастер академске студије), *Род, тело и сексуалност* (мастер академске студије; кандидаткиња је била ангажована на овом предмету у академској 2017/2018. години), и *Теорије и политике рода* (докторске академске студије, са доц. др Јеленом Лончар и доц. др Биљаном Ђорђевић).

Кандидаткиња је уз пријаву приложила и све доступне евалуације за предмете на којима је ангажована на основним и мастер академским студијама. Резултати евалуација на докторским студијама нису били доступни.

За основне академске студије, кандидаткиња је приложила евалуације за летњи семестар 2017/2018, 2018/2019, 2019/2020 и 2020/2021. године. Евалуације рада наставника на основним академским студијама у школској 2021/2022. години нису биле доступне до истека рока за пријављивање на конкурс. Од избора у звање доценткиње, просечна оцена кандидаткиње износи на предмету *Студије рода* 4,17 (академска 2017/2018), од 3,70 до 4,41 (академска 2018/2019), од 3,83 до 5,00 (академска 2019/2020) и 4,43 (академска 2020/2021); на предмету *Заштита деце у миграцијама* (академска 2020/2021), просечна оцена износи 5,00.

За мастер академске студије, кандидаткиња је приложила доступне евалуације за период од академске 2017/2018 до 2020/2021. године. Просечна оцена кандидаткиња на предмету *Род, тело и сексуалност* износи 4,89 (академска 2017/2018). На предмету *Увод у методологију и епистемологију истраживања рода*, просечне оцене износе

4,49 (академска 2019/2020) и 4,75 (академска 2020/2021). На предмету *Политике родне равноправности*, просечне оцене износе 4,64 (академска 2019/2020) и 4,86 (академска 2020/2021). На предмету *Историја феминистичких политичких идеја*, просечне оцене износе 5,00 (академска 2019/2020) и 4,80 (академска 2020/2021). На предмету *Савремене теорије родних идентитета*, просечне оцене у студентским евалуацијама износе 4,39 (академска 2019/2020) и 4,82 (академска 2020/2021).

2.7 Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту

У конкурсној документацији, кандидаткиња је навела да је од последњег избора у звање доценткиње учествовала или и даље учествује на следећим научним и стручним пројектима:

– *Родна равноправност и култура грађанског статуса: историјска и теоријска утемељења у Србији* (бр. 47021), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, од 2011. године и даље;

– *Ко-креирање знања и изградња експертизе за заштиту деце погођене миграцијама и присилним измештањем – развијање наставног програма*, који је финансирао УНИЦЕФ, од 2020. до 2021. године;

– *Политике репрезентације у Србији: представ(љањ)е и демократска легитимност*, финансираног у оквиру пројекта ПРОМИС Фондса за науку Републике Србије (RECLAIM, бр. 6062225), од 2020. године и даље.

3 Изборни услови

Преглед испуњености изборних услова, по ближим одредницама наведеним у Правилнику о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, дат је у следећој табели.

Услов: 1. стручно-професионални допринос	
Ближа одредница	Испуњеност
1.1 Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.	1. Кандидаткиња је главна и одговорна уредница истакнутог националног научног часописа <i>Генеро</i> (ISSN 1451-2203, eISSN 2620-181X) од 2017. године до данас. 2. Кандидаткиња је чланица уређивачког одбора међународног научног часописа <i>Social Epistemology</i> (ISSN 0269-1728; eISSN: 1464-5297) од јула 2020. године до данас.

	<p>3. Кандидаткиња је коуредила зборник радова (са Адрианом Захаријевић), <i>Феминистичка теорија је за све</i>. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду и Факултет политичких наука Универзитета у Београду, 2018, стр. 512. ISBN 978-86-6425-051-1</p> <p>4. Кандидаткиња је коуредила међународни тематски зборник (коуреднице Ангелики Сифаки и К.Л. Квинан): <i>Homonationalism, Femonationalism and Ablenationalism. Critical Pedagogies Contextualised</i>. London and New York: Routledge, 2022, pp. 237. ISBN 978-0-367-71565-6 (hbk); ISBN 978-0-367-71568-7 (pbk); ISBN 978-1-003-15264-4 (ebk)</p>
<p>1.2 Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</p>	<p>1. Кандидаткиња је била у организационим и научним одборима следећих научних конференција:</p> <p>а) организаторка и чланица програмског одбора научне конференције националног значаја <i>Неко је рекао феминизам? Феминистичка теорија у Србији данас</i> (у организацији Института за филозофију и друштвену теорију и Факултета политичких наука Универзитета у Београду, у Београду, од 8. до 11. фебруара 2018. године)</p> <p>б) чланица програмског одбора научне конференције од националног значаја <i>Ксенија Атанасијевић: о мени ће говорити моја дела</i> (одржане у Београду, на Институту друштвених наука, 2. октобар 2019. године);</p> <p>в) координаторка тематске целине на научној конференцији од међународног значаја (тематска целина: <i>Believing / Moralising / Reasoning</i>) у оквиру <i>10th European Feminist Research Conference</i> (одржане на Универзитету у Гетингену, од 12. до 15. септембра 2018. године).</p>
<p>1.3 Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p>	<p>1. Кандидаткиња је доставила потврду о чланству у једној комисији за одбрану докторске дисертације: Горан Петровић, <i>Еволуционизам као теоријска основа ране научно-фантастичне имажинације Х. Ц. Велса</i> (Универзитет у Београду, Филолошки факултет). Датум одбране: 16.06.2021.</p> <p>2. Кандидаткиња је доставила потврду о менторству 9 завршних радова на мастер</p>

	<p>академским студијама.</p> <p>3. Кандидаткиња је доставила потврду о чланству у укупно 28 комисија за одбрану завршних радова на мастер академским студијама.</p>
1.4 Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.	<p>Кандидаткиња је учествовала или и даље учествује у трима пројектима:</p> <p>1. (2020 до данас) истраживачица на пројекту Политике репрезентације у Србији: Представ(љањ)е и демократска легитимност на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, финансираног у оквиру пројекта ПРОМИС Фонда за науку Републике Србије (RECLAIM), број 6062225</p> <p>2. (2020 до 2021) истраживачица на пројекту Ко-креирање знања и изградња експертизе за заштиту деце погођене миграцијама и присилним измештањем – УНИЦЕФ.</p> <p>3. (2011 до данас) истраживачица на пројекту Родна равноправност и култура грађанског статуса: историјска и теоријска утемељења у Србији (број 47021), финансираног од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.</p>
Услов: 2. допринос академској и широј заједници	
Ближа одредница	Испуњеност
2.1 Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.	Кандидаткиња је чланица: <i>Удружења за политичке науке Србије</i> (од 2018. године до данас), <i>The International Association of Women Philosophers</i> (од 2016. године до данас), <i>ATGENDER – The European Association for Gender Research, Education and Documentation</i> (од 2011. године до данас).
2.2 Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.	Кандидаткиња је: <ul style="list-style-type: none"> – чланица Савета Факултета политичких наука (од академске 2018/2019. године до данас); – руководитељка програма Мастер академских студија политикологије – Студије рода (од академске 2018/2019. године до данас); – чланица Научно-стручног савета Центра за студије културе (од децембра 2019. године до данас); – руководитељка Центра за студије рода и политике (од марта 2020. године до данас); – чланица Научно-стручног савета Центра за истраживања у социјалној политици и социјалном раду (од јуна 2021. године до данас);

	<p>– чланица Комисије за усклађивање Правилника о понашању запослених у вези са превенцијом и заштитом од сексуалног узнемиравања и уцењивања студената и студенткиња Универзитета у Београду – Факултета политичких наука са Правилником о спречавању и заштити од сексуалног узнемиравања на Универзитету у Београду (од 20. октобра 2021. до 30. новембра 2021. године);</p> <p>– чланица Дисциплинске комисије за дисциплинску одговорност студената Универзитета у Београду – Факултета политичких наука (од новембра 2021. године до данас);</p> <p>– Повереница за равноправност за спровођење Правилника о спречавању и заштити од сексуалног узнемиравања и уцењивања на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука (од 12. јануара 2022. до данас).</p>
2.4 Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.	Кандидаткиња је гостујућа предавачица на семинару из Социјалне антропологије у истраживачкој станици Петница (у периоду после избора у звање доценткиње, кандидаткиња је држала наставу 18. маја 2019 и 6. јуна 2019. године, на теме: Историја феминизма, Историја феминистичког покрета у Југославији, Појмови пола и рода, Тело и сексуалност, Фукоова генеалогичка сексуалности).
Услов: 3. сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	
Ближа одредница	Испуњеност
3.3 Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа	<p>1. Кандидаткиња је чланица: <i>Удружења за политичке науке Србије</i> (од 2018. године до данас), <i>The International Association of Women Philosophers</i> (од 2016. године до данас), <i>ATGENDER – The European Association for Gender Research, Education and Documentation</i> (од 2011. године до данас).</p> <p>2. Кандидаткиња је чланица управног одбора међународног удружења <i>ATGENDER – The European Association for Gender Research, Education and Documentation</i> (од 2017. године до данас).</p> <p>3. Кандидаткиња је била копредседница управног одбора међународног удружења</p>

	<i>ATGENDER – The European Association for Gender Research, Education and Documentation</i> (од маја 2019 до јула 2021. године).
--	---

Кандидаткиња је испунила сва три изборна услова (минимум су два), испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, три од пет одредница које су део доприноса академској и широј заједници и једну од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

4. Закључак и предлог Комисије

Комисија је прегледала конкурсну документацију коју је поднела др Катарина Лончаревић и закључила да кандидаткиња задовољава све предвиђене услове за радно место ванредног професора за ужу научну област *Студије рода*. Др Катарина Лончаревић:

1. поседује дванаест година искуства у педагошком раду са студентима;
2. има позитивну оцену педагошког рада у току протеклог изборног периода;
3. од претходног избора у звање објавила је два рада категорије М23, и један рад категорије М14 (који се може признати у складу са Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду). Тиме је испунила захтев по коме је за избор у звање ванредног професора потребно два рада М20 или пет радова из категорије М51;
4. од претходног избора у звање објавила је три рада представљена на међународним научним скуповима и три рада представљена на научним скуповима националног значаја, чиме је испунила захтев који подразумева по један рад са међународног скупа и скупа националног значаја;

5. од претходног избора у звање објавила је две научне монографије (са ISBN бројем), једну коауторску и другу самосталну из области у коју се бира;
6. учествовала је у једној комисији за одбрану докторске дисертације;
7. девет пута је била менторка завршних радова на мастер академским студијама и била је чланица двадесет и осам комисија за одбрану завршних радова на мастер академским студијама;
8. испунила је све три категорије изборних услова и то испунивши све четири ближе одреднице које се тичу стручно-професионалног доприноса, три од пет одредница које су део доприноса академској и широј заједници, и једну од шест одредница које су у вези са сарадњом са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству.

На основу свега изложеног у овом извештају, комисија је закључила да се ради о квалитетној кандидаткињи која је у свом досадашњем раду показала своје научноистраживачке, педагошке и уредничке способности, као и посвећеност раду у телима Факултета политичких наука и у домаћим и међународним стручним организацијама и асоцијацијама. Комисија предлаже Изборном већу Факултета политичких наука да др Катарину Лончаревић изабере за ванредну професорку са пуним радним временом за ужу научну област *Студије рода*.

У Београду, 6. јуна 2022. године

Чланови комисије:

проф. др Ђорђе Павићевић, редовни професор Факултета политичких наука
Универзитета у Београду

проф. др Драгица Вујадиновић, редовна професорка Правног факултета Универзитета
у Београду

др Адриана Захаријевић, виша научна сарадница Института за филозофију и друштвену теорију Универзитета у Београду